

WSZYSTKO O TAPETOWANIU

rasch®

rasch[®]

Tapetenfabrik Gebr. Rasch GmbH & Co. KG

www.rasch.de

Spis treści

Informacje ogólne

- 4** Rodzaje tapet
- 6** Symbole jakości
- 8** Przeliczanie potrzebnej ilości rolek

Przygotowanie

- 10** Obowiązek sprawdzenia
- 12** Narzędzia i podłoże
- 14** Przygotowanie podłoża
- 18** Właściwy klej

Tapetowanie

- 20** Przycinanie, nakładanie kleju
- 21** Tapetowanie
- 22** Rogi, drzwi, nisze okienne, parapety
- 23** Kaloryfery, przetłaczniki, gniazdka
- 24** Sufit, bory, technika przyklejania do ściany w przypadku tapet na flizelinie
- 25** Przyrząd do klejenia tapet na flizelinie
- 26** Szczegółne uwagi dotyczące przygotowania tapet na flizelinie przeznaczonych do malowania (rasch Wallton)

Rozwiązywanie problemów

- 28** Problemy z podłożem
- 30** Problemy z klejem oraz okresem zmiękczenia
- 34** Rodzaje uszkodzeń

RODZAJE TAPET

Tapety papierowe

są wykonane z dwóch warstw papieru (podwójne), przy czym wierzchnia jest zadrukowywana. Dzięki temu wytłaczane wzory są zachowywane również po przyklejeniu tapety.

Tapety reliefowe

składają się z jednej warstwy papieru pokrytej ekspandującym, trójwymiarowym nadrukiem. Są one szczególnie łatwe w nakładaniu i nadają się znakomicie do tapetowania w wilgotnych pomieszczeniach (kuchnia, łazienka) oraz zniszczonych ścian.

Tapety winylowe

są wykonane z jednowarstwowego papieru, który po zadrukowaniu jest wytłaczany na gorąco. Dzięki temu powstaje szczególnie atrakcyjna wizualnie powierzchnia. Nadają się one również do tapetowania w wilgotnych pomieszczeniach (kuchnia, łazienka) oraz zniszczonych ścian.

Tapety flizelinowe

różnią się od tapet na podkładzie papierowym zastosowaniem wysokiej jakości specjalnej flizeliny, która jest zastosowana jako materiał nośny. Tapety flizelinowe mają powierzchnię reliefową lub winylową. Tapety te są szczególnie łatwe w nakładaniu. Podczas tapetowania pokrywa się ścianę lub sufit klejem i następnie nakłada pas tapety na świeżą warstwę kleju: nie potrzebny jest stół do tapetowania. Pasy tapety nie zmieniają wymiaru (tzn. nie rozciągają się lub kurczą), dzięki temu nie jest wymagany czas zmiękania. Do tego można pokryć mniejsze pęknięcia. W przypadku zmiany tapety można bez problemu zderzeć tapetę na sucho - bez jej pozostałości na ścianach.

SYMBOLE JAKOŚCI

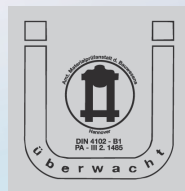
Znak jakości RAL

We współpracy z RAL, Niemieckim Instytutem Zapewniania Jakości i Certyfikacji, Urzędem Ochrony Środowiska, Urzędem Ochrony Zdrowia oraz 40 producentami tapet, zdefiniowano obszerne przepisy dotyczące jakości i braku przeciwwskazań zdrowotnych oraz ekologicznych, których przestrzeganie jest stale nadzorowane przez niezależne instytucje. (Producenci całkowicie rezygnują ze stosowania dodatków, takich jak toksyczne pigmenty zawierające metale ciężkie w farbach drukarskich lub FCKW i rozpuszczalników zawierających chlor i aromaty. Produkty nie mogą w żadnym wypadku zawierać monomeru chloranu winylu.)

Zapalność

Badanie zapalności przez uznany instytut badawczy. Klasyfikacja do grupy pożarowej wg DIN 4102.

Symbole oznaczeń wg DIN EN 235

 odporność na wodę	 odporność na zmywanie	 wysoka odporność na zmywanie	
 odporność na ścieranie	 wystarczająca odporność na światło	 dobra odporność na światło	
 nie wymagający dopasowywania wzór	 prosty wzór	 przesunięty wzór	 klejenie na styk
 możliwość zdercia bez pozostałości na sucho	 możliwość zdercia na sucho w kawałkach		
 pokrywanie ścian klejem	 pokryta klejem okładzina ścienna	 wstępnie pokryta klejem okładzina ścienna	

KALKULATOR ROLEK

8

Jaka ilość rolek tapety będzie potrzebna?

Długość ściany	Wysokość ściany	Wysokość ściany
	2 - 2,4 m	2,4 - 3,3 m
10 metrów	5 rolek	7 rolek
12 metrów	6 rolek	8 rolek
14 metrów	7 rolek	10 rolek
16 metrów	8 rolek	11 rolek
18 metrów	9 rolek	12 rolek
20 metrów	10 rolek	14 rolek
22 metrów	11 rolek	15 rolek
24 metrów	12 rolek	16 rolek
26 metrów	13 rolek	18 rolek
28 metrów	14 rolek	19 rolek
30 metrów	15 rolek	20 rolek

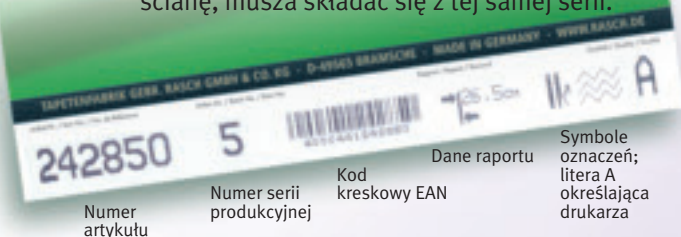
Normalna rolka tapety, tzw. **eurorolka**, ma **0,53 m** szerokości i **10,05 m** długości. Wystarczy ona więc na około **5 m²** powierzchni ściany lub sufitu.

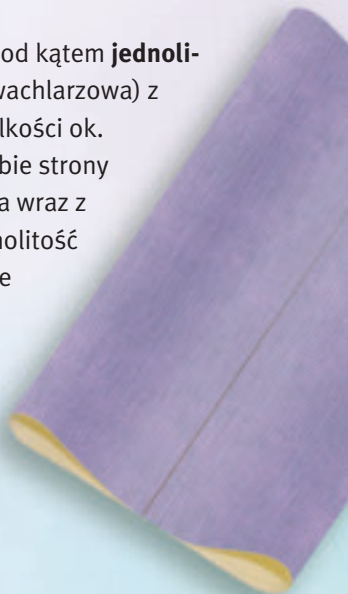
Przed tapetowaniem

Instrukcja nr 7 BFS (Federalna Komisja ds. farby i ochrony dóbr materialnych) **Dyrektywy dotyczące okładzin ściennych przed tapetowaniem** opisuje następujące działania związane z kontrolą przed tapetowaniem przez osobę wykonującą prace:

- ☐ **Kontrola** odbioru, tzn. czy dostawa jest zgodna z zamówionym towarem, jak również dostarczona została zamawiana ilość.
- ☐ Przed usunięciem opakowania należy skontrolować **numer serii (produkcyjnej)**. Wszystkie rolki, które są przeznaczone do tego samego pomieszczenia lub na jedną ścianę, muszą składać się z tej samej serii.

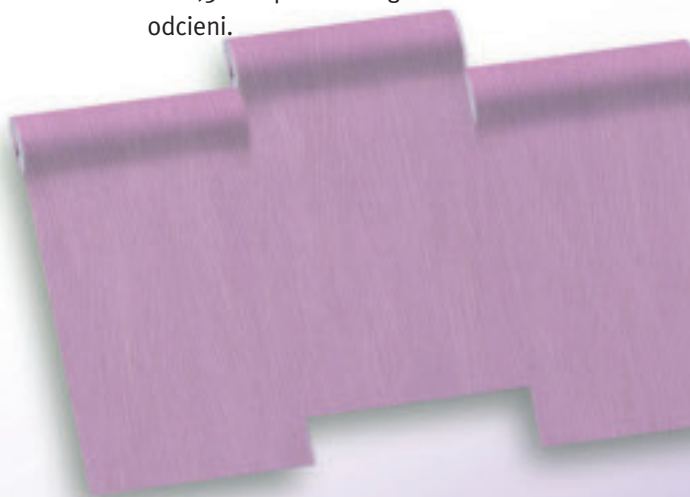

- ☐ Podczas kontroli pod kątem **jednolitości boków** (próba wachlarzowa) z każdego wzoru o wielkości ok. 1,00 m składane są obie strony zewnętrzne do środka wraz z wzorem do góry. Jednolitość boków oraz tolerancje kolorów (odcieni) można w większości wypadków rozpoznać.

- ☐ Rozwinąć trzy rolki obok siebie na długość ok. 1,5 m i sprawdzić zgodność kolorów oraz odcieni.

- ☐ Podczas przycinania pasów oraz tapetowania należy zwrócić uwagę na **brak wad** okładziny ściennej i drukowanego motywu (wzoru).

- ☐ Przechowywać **pozostałości tapet i etykiety**.

Narzędzia

Przygotowanie podłoża

Prawidłowe przygotowanie podłoża jest bardzo ważne dla osiągnięcia satysfakcjonującego wyniku tapetowania. Zasadniczo podłoża musi być suche, gładkie, stabilne, czyste, nośne i chłonne. Jeśli warunki te są spełnione, tapetowanie pójdzie jak z płatka. Ale co to właściwie oznacza ?

Najpierw należy skończyć z dawno i szeroko rozpowszechnionym przesądem: twierdzenie, że w nowych budynkach ze względu na pozostałą wilgoć nie można używać tapet, lecz produktów zastępczych, jest błędne. Bowiem, gdy podłoża jest właściwie przygotowane, można bez problemu przykleić każda tapetę, również w nowych budynkach.

Stare tapety należy uprzednio kompletnie usunąć, patrz również instrukcja nr 16 BFS (Federalna Komisja ds. Farb i ochrony dóbr materialnych) Dyrektywy techniczne dla prac związanych z tapetowaniem i klejeniem, punkt 4.1. Można tego szybko i bez wysiłku dokonać w przypadku zrywanej w kawałkach lub zrywanej na sucho tapety.

PODŁOŻE

W przeciwnym wypadku stare tapety powinny być pomalowane (posmarowane) wodą i środkiem do usuwania tapet. Po zmiękczeniu można łatwiej usunąć tapety. Za pomocą urządzenia do usuwania tapet gorącą parą, można również szybko usunąć stare tapety. Podczas usuwania tapet nie należy używać płynu do zmywania naczyń. Środek ten rozpuszcza tłuszcz, powodując tym samym rozpuszczenie substancji takich jak tłuszcze (w kuchni) oraz inne pozostałości z podłoża. Mogą one w takim wypadku wypłukać się na powierzchni wskutek działania naniesionego kleju zawierającego wodę. Wspomniane częściowe pozostałości mogą przedostać się ewentualnie do tapety i zabarwić powierzchnię. W przypadku przebijających podłoży konieczne jest pomalowanie ściany na biało.

Kredowe stare warstwy farby należy zmyć poprzez zmiękczenie wodą z zastosowaniem środka do usuwania tapet. Po wyschnięciu należy wzmocnić podłoże podkładem do tapet.

Inne stare warstwy farby (jak farby dyspersyjne, olejne i lakiery) muszą być sprawdzone czy są mocno związane (połączone) z podłożem. Najlepiej zrobić to paskiem taśmy samoprzylepnej, który przykleja się na starą farbę i następnie odrywa ze ściany. Jeśli na taśmie pozostaną pozostałości, należy usunąć starą warstwę farby. W przeciwnym wypadku powlec wstępnie starą warstwę podkładem lub powlec odpowiednim środkiem i zmyć wodą (w przeciwnym razie klej nie chwyci), bowiem istnieje niebezpieczeństwo, że wilgoć kleju nie będzie mogła przejść do podłoża. Usunąć stare i niestabilne podłoża (stary tynk itp.) lub pokryć podkładem do tapet. W razie potrzeby użyć papieru z makulatury

lub włókniny renowacyjnej. W celu zaszpachlowania otworów i nierówności należy używać wyłącznie masy gipsowej do szpachlowania.

W przypadku nowego tynku: podłoże musi być wizualnie jasne i suche. Następuje to z zasady po sześciu tygodniach. W razie wątpliwości należy zakleić powierzchnię ok. 50 x 50 cm folią malarską i taśmą klejącą na okres ok. 24 godzin. Jeśli w tym czasie pod folią zbierze się wilgoć, pomieszczenie powinno być jeszcze przez pewien czas wietrzone lub ogrzewane. Ponieważ nowy tynk jest silnie chłonnym podłożem, przed tapetowaniem należy pokryć gładkie podłoże markowym klejem. Gładkie powierzchnie betonowe (sufity itp.) powinny być zagruntowane przed tapetowaniem (powleczone klejem, pigmentowym podkładem do tapet, głębokim podkładem do tapet).

W przypadku powierzchni ściennych i sufitowych, które zostały na całej powierzchni pokryte masą szpachlową, zaleca się - i jest to najczęściej wystarczający zabieg - wstępne pokrycie klejem po ewentualnym zeszlifowaniu powierzchni w celu wyrównania. W ten sposób osiąga się równomiernie chłonne podłoże. Ponadto w taki sposób gruntowana warstwa kleju łatwo odrywa się przy kolejnym tapetowaniu i dodatkowo wzmacnia przez to siłę klejenia odpowiednio naniesionego kleju.

Podsumowanie:

Nowy tynk wapniowo-cementowy

- ☐ Próba nawilżenia wodą (test chłonności)
- ☐ W razie potrzeby wyrównać i zeszlifować (w celu usunięcia warstwy zgorzeliny = warstwy izolującej na podłożu, wzbogacenie środkiem wiążącym)
- ☐ Gruntowanie pigmentowym podkładem do tapet

Tynk gipsowy

- ☐ Próba nawilżenia wodą (test chłonności)
- ☐ W razie potrzeby wyrównać i zeszlifować w celu usunięcia warstwy zgorzeliny
- ☐ Gruntowanie: wstępne pokrycie klejem

Gipso-karton

- ☐ W przypadku tapet na flizelinie konieczne jest gruntowanie pigmentowym podkładem do tapet (zabieg jest niezbędny, bowiem w przeciwnym wypadku wyschnięta tapeta może spowodować odznaczanie się białych połączeń szpachłówki) lub
- ☐ gruntowanie (rozpuszczalnym w wodzie) podkładem do tapet (np. tapety winylowe i reliefowe)

Powierzchnie betonowe

- ☐ Próba nawilżenia wodą (test chłonności)
- ☐ W razie potrzeby wyrównać i zeszlifować (w celu usunięcia warstwy zgorzeliny = warstwy izolującej na podłożu, wzbogacenie środkiem wiążącym)

- ☐ Gruntowanie pigmentowym podkładem do tapet
- ☐ Przy zbyt małej chłonności użyć makulatury lub flizeliny renowacyjnej.

Podłoża drewniane

- ☐ W przypadku materiałów drewnianych (płyty wiórowe, MDF itp.) podczas tapetowania może dochodzić do przenikania składników drewna.
- ☐ W razie potrzeby konieczna jest warstwa izolacyjna lub naklejenie w formie podkładu makulatury lub flizeliny renowacyjnej.

Podkładowe tapety na styropian

- ☐ Chodzi tu o słabo chłonne podłoże. Istnieją wersje już gruntowane, jak również surowe. Tutaj dla uzyskania fachowej siły klejenia tapet zaleca się gruntowanie z użyciem rozcieńzonego kleju do styropianu jako warstwy przyczepnej lub często konieczne jest naklejenie makulatury w rolkach lub flizeliny renowacyjnej.

Prawidłowy klej

Do tapet flizelinowych - klej do flizeliny

Zalety kleju do tapet na flizelinie:

- ☐ Utrzymuje się długo na ścianie, a więc jest długo gotowy do użycia (ważne dla procesu klejenia na ścianie).
- ☐ Nie rozpryskuje się
- ☐ Zapewnia przy odpowiednim przygotowaniu podłoża możliwość usunięcia tapety na sucho.

Do tapet winylowych i reliefowych - specjalny klej

plus 20-30% kleju dyspersyjnego.

- ☐ Zawartość dyspersyjna powoduje, że w przypadku rozwarstwionych tapet dolna warstwa papieru jest mocno przyklejona do podłoża a w przypadku mocnej przyczepności makulatura (w razie potrzeby przeprowadzić uprzednio próbę) może służyć do następnych tapetowań.

Do tapet papierowych - klej normalny lub specjalny

- ☐ Normalny klej nie plami tak mocno, ponieważ nie zawiera składników dyspersyjnych. Ze względu na sposób nanoszenia zalecany jest jedynie specjalny klej.

Do flizeliny renowacyjnej - klej do świeżych tynków

(zalecany)

- ☐ Czysto dyspersyjny klej może być używany, gdy flizelina renowacyjna ma pozostać na stałe na ścianie podczas późniejszych prac renowacyjnych i służyć jako podłoże do kolejnych tapetowań.
- ☐ Innym wariantem jest zastosowanie specjalnego kleju do styropianu, np. w przypadku obróbki wielokrotnie malowanej tkaniny z włókna szklanego. W takim wypadku klej jest наносzony na tkaninę szpachelką z zębami. Flizelina renowacyjna jest układana na tą warstwę na sucho i wygładzana kielnią lub szpachelką do tapetowania.

Ważne! Flizelina renowacyjna powinna być pokryta dla kolejnego tapetowania jednokrotnie cienką warstwą kleju, aby wyregulować przenikanie kleju do podłoża.

Przykład: W przypadku zastosowania metody »flizelina na flizelinę« pewna część kleju dostaje się do flizeliny renowacyjnej a dalsza część do tylnej strony tapety flizelinowej. Może być to powodem problemów z przyczepnością.

Przycinanie

Przed wszystkim należy sprawdzić **numery artykułów, numery serii (produkcyjnej), wzoru oraz jednolitych odcieni kolorów**, które muszą być zgodne. Teraz można przystąpić do pracy. Wysokość pomieszczenia plus 5 - 10 cm dodatku stanowią prawidłową długość pasa. W przypadku nieregularnego wzoru wszystkie pasy można przycinać na bieżąco z rolki. Przy prostym wzorze wszystkie pasy są identyczne i do przycinania wzory są układane jeden na drugim. W przypadku wzorów z przesunięciem, przesuwają się one na co drugi pas o połowę raportu wzoru, a co drugi pas jest identyczny. Ważne jest, aby tapety były rozwijane tylko w jednym kierunku.

Pokrywanie klejem

Odpowiedni rodzaj kleju jest podany na etykiecie znajdującej się na rolce.

Podstawowe zasady: klej musi być dokładnie wymieszany i wystarczająco długo tężeć. Równomiernie pokryć klejem pasy tapety na $\frac{2}{3}$ długości: $\frac{1}{3}$ złożyć i następnie zwinąć. Zwrócić uwagę na równomierny czas zmiękczenia wszystkich pasów, jak podano na etykiecie dołączonej do tapety. Jest to ważne dla prawidłowego przyklejenia tapety na ścianie.

Tapetowanie

Zaczyna się zawsze „od źródła światła“, tzn. przy oknie. Pierwszy pas jest wyrównywany poziomnicą lub pionem w położeniu pionowym, aby wszystkie kolejne pasy miały punkt odniesienia. Pas tapety powinien mieć trochę naddatku na suficie (zachodzić trochę na sufit), aby móc ewentualnie wyrównać różnice wysokości. Docisnąć pasy wałkiem gumowym, przesuwając go od środka na bok, usuwając pęcherzyki. W razie potrzeby nasmarować klejem miejsca łączenia. Natychmiast zebrać wilgotną gąbką lub ściereczką plamy kleju, nie trzeć lub zmywać. W czasie suszenia unikać silnego ogrzewania i przeciągów, ponieważ w przeciwnym wypadku może dojść do ewentualnego otwarcia (pęknięcia) w miejscach połączeń (spoin).

Tapety są układane w miejscu połączeń na styk. W celu wygładzenia połączenia zaleca się używanie stożkowego lub gumowego wałka. W przypadku wytłaczanych tapet papierowych **nie używać wałka**, bowiem mogłoby to spowodować wygładzenie wytłoczonego wzoru. W tym celu ostrożnie docisnąć miejsca połączeń.

Wycieki kleju, które znajdują się na powierzchni tapety, należy natychmiast ostrożnie zebrać wilgotną gąbką i przetrzeć suchą ściereczką. Jeśli klej będzie usuwany po pewnym czasie, może dojść do odbarwień powierzchni tapety. Poza tym nieusunięte pozostałości kleju mogą pozostawiać błyszczące miejsca, które są widoczne patrząc na tapetę pod kątem.

Kąty

Duży pas tapety nie może być nakładany nigdy „w kącie“ lub „przez kąt“. Naddatek (pozostałość tapety po zagięciu) powinna wynosić jedynie około 0,5 cm. Pozostała część pasa jest ponownie ustawiana pionowo na nowej ścianie i na nowo przykładana. W razie potrzeby powlec kąt klejem dyspersyjnym, aby zapewnić lepszą przyczepność w rogu.

Drzwi

Zasadniczo tapetuje się, zaczynając od jednej strony drzwi, nigdy z dwóch stron. Jeśli pozwala na to wzór, pas jest dzielony na wysokość poziomej górnej krawędzi ościeżnicy drzwi. Wzdłuż pionowej krawędzi zewnętrznej ościeżnicy tapeta jest dociskana a pozostałość odcinana. W razie potrzeby należy podwójnym cięciem dopasować pasek na przebiegu wzoru. Dopasować pozostałość nad ościeżnicą drzwi i również ją dociąć.

Nisze okienne - parapety

Wyrównany w pionie pas papieru jest przykładany przy oknie w taki sposób, aby nadmiar pasa sięgał przez róg do ramy okiennej (plus naddatek). Następnie tapeta jest przycinana na wysokość parapetu i górnej krawędzi okna w taki sposób, aby pozostałość tapety we wnęce mogła być złożona. Naddatki na ramie okiennej i na parapecie są odcinane. Następnie kontynuować tapetowanie nad

i pod oknem oraz i postępować dokładnie tak samo po drugiej stronie okna. W przypadku tapet z wzorami zwrócić uwagę na przebieg wzoru.

Kaloryfery

Zaleca się, aby tapetowanie wykonać ze wszystkich stron maksymalnie 10-20 cm za kaloryferem.

Przetłączniki i gniazdka

Przed tapetowaniem przy przetłącznikach i gniaздkach należy najpierw koniecznie odłączyć prąd w skrzynce bezpieczników. Zdecydowanie należy użyć izolowanego wkrętaka, najlepiej próbnika elektrycznego. Za pomocą próbnika elektrycznego można bezpiecznie skontrolować, czy prąd został rzeczywiście wyłączony. Najpierw należy zdjąć obudowy z przetłączników i gniaздek, aby umożliwić tapetowanie „pod obudową”. Pas tapety jest układany po prostu na gniaздkach lub przetłącznikach (niezależnie od ich położenia). W przypadku gniaздek najpierw należy ręcznie przebić bolec uzemiający przez tapetę. W przypadku wyłączników tapetę nacina się najpierw na krzyż. Po wyschnięciu kleju dociąć tapetę uniwersalnym nożem do kształtu przetłącznika lub gniaзда. Wycięcie nie może być przy tym większe niż rama metalowa, tak aby wycięcie było przez obudowe całkowicie zakryte. Następnie mocuje się obudowy.

Sufit

Po zaznaczeniu (zalecany jest sznurek) pierwszego pasa tapety tapetę układa się ze światłem w kierunku okna. Sufit najłatwiej tapetuje się w dwie osoby. Gdy jedna osoba przykłada pas tapety i go dociska, druga osoba przytrzymuje pozostały, jeszcze złożony pas za pomocą miotły.

Borty

Przy klejeniu bort wyróżnić możemy dwie metody: w przypadku tapet gładkich pozycja bort jest zaznaczana wcześniej i przyklejana na tapetę. Lekko zwilżyć tylną stronę bortów gąbką z wodą, nanieść klej do bortów i po czasie zmiękczenia ok. 2-5 minut nałożyć na ścianę. W przypadku tapet o silnej strukturze, najlepiej jeśli borty będą przyklejane bezpośrednio do ściany a następnie zostaną doklejone tapety u dołu i u góry. Do czystego obcinania pozostałości używa się szyny do docinania krawędzi.

Technika klejenia do ściany w przypadku tapet flizelinowych

Tapety rasch na flizelinie są szczególnie lekkie i łatwe w obróbce: do przygotowania podłoża zalecamy użycie markowego kleju do tapet flizelinowych. Klej należy dokładnie wymieszać i odpowiednio długo pozostawić do stężenia. Nie są tutaj konieczne takie czynności jak smarowanie tapety klejem, składanie oraz zachowanie czasu na

zmiękczenie. Klej jest równomiernie nakładany specjalnym wążkiem do kleju w odpowiedniej ilości, bezpośrednio na ścianę lub sufit. Następnie suchy i przycięty pas (wzór wewnątrz) przykładają się do uprzednio powleczonej klejem ściany lub sufitu (w przypadku tapet włókninowych nie występuje kurczenie lub rozszerzanie się). Postępować dalej zgodnie z ogólnym opisem dotyczącym kątów, wykończenia, ogrzewania itd. Tapety rasch na flizelinie pozwalają szybko i łatwo stworzyć sobie własny kąt.

Przyrząd do klejenia tapet flizelinowych

Tapety flizelinowe mogą być również powlekane klejem za pomocą urządzenia do klejenia tapet. Należy zawsze „rozciągnąć” tylko jeden pas tapety i natychmiast przykleić do ściany.

SZCZEGÓLNE UWAGI

Szczególne uwagi przy klejeniu flizeliny do malowania w celu indywidualnego kształtowania wyglądu ścian, np. rasch WALLTON

Jest to półprodukt, który jest uszlachetniany farbą, lazurem lub innym kreatywnymi technikami. Podczas malowania farbami dyspersyjnymi należy przestrzegać następujących zasad: unikać wycieków podczas tapetowania i usuwać całkowicie resztki kleju. Może on prowadzić do nieregularnego wchłaniania oraz do powstawania plam po malowa-

niu (klej wysycha i utrudnia tym samym malowanie tapety).

Dobrać odporną na zmiękczacze farbę dyspersyjną, ponieważ w przeciwnym wypadku może dojść do działania wymiennego (efekt klejenia) między tapetą i warstwą farby.

Warstwa farby musi być równomiernie наносzona wałkiem z mikrofazą z krótkim włosiem, malowanie jednej ściany nie powinno być przerywane. Należy przy tym zwrócić uwagę na to, aby uzyskać poprawną konsystencję наносzonej farby. W razie potrzeby konieczna jest druga powłoka farby.

Cienie, które występują na tle struktury materiału, tkaniny, naturalnych efektów itp. na ścianie, są naturalne i podkreślają charakter tapety.

Tych zamierzonych efektów nie można wyeliminować czy zniwelować poprzez jedno- lub wielokrotne malowanie. Przede wszystkim na suficie w szczególnie niedogodnych warunkach świetlnych może być konieczne malowanie techniką na krzyż.

W przypadku zastosowania technik kreatywnych (lazurowanie, pokrywanie gąbką lub przecieranie itd.) należy uprzednio wypróbować technikę na nieprzyklejonym wzorze, czy jej rezultat spełnia oczekiwania.

Problemy z podłożem

Najczęstszą przyczyną problemów podczas tapetowania jest nieodpowiednie przygotowanie podłoża lub brak owego przygotowania. Niestety problemy te nie są łatwe do zrozumienia po tapetowaniu przez zewnętrznego obserwatora.

Podłoże: tworzenie się pęcherzyków lub fałd, kurczących się miejsc łączenia lub gdy tapeta „nie trzyma się“, mogą mieć różne przyczyny:

Warstwy zgorzeliny: podłoże nie jest w takim wypadku wystarczająco chłonne. Przyczyna: podłoże jest pokryte warstwą zgorzeliny. Warstwy zgorzeliny są osadami środków wiążących na powierzchni, które mogą powstawać podczas zagęszczania i wygładzania tynków wapniowo-cementowych jak i na tynkach gipsowych. Warstwy te układają się w postaci cienkiej warstwy na powierzchni i izolują podłoże. W razie wątpliwości warstwy zgorzeliny można rozpoznać po błyszczących strefach powierzchni. Warstwa zgorzeliny musi być usunięta poprzez zeszlifowanie.

„Nadmierne pokrycie klejem“ przy wielokrotnie tapetowanych powierzchniach: Jeśli tapetowane powierzchnie ścian były już uprzednio wielokrotnie tapetowane, na powierzchni może znajdować się kilka warstw starego kleju. Również w tej sytuacji nie można zagwarantować odpowiedniej chłonności, ponieważ pokrywają one podłoże i izolują je. W takim wypadku należy przetrzeć podłoże papierem ściernym i w razie potrzeby zagruntować je (np. pigmentowany podkład do tapet, w razie potrzeby użyć papieru z makulatury lub flizeliny renowacyjnej).

Ważne: Podłoże musi mieć odpowiednią chłonność, aby klej mógł mieć dobrą przyczepność z podłożem w

celu osiągnięcia wystarczającej przyczepności na początek.

Stare podkłady z makulatury, które znajdują się na podłożu, mogą się oderwać i spowodować powstanie wad. Makulatura nie nadaje się już do tapetowania ze względu na zesterzenie (za wyjątkiem raufazy).

Głęboki podkład LF i głęboki podkład do tapetowania: Dzięki naniesionemu głębokiemu podkładowi LF (nanoszonemu często w stanie nierozcieńczonym) podłoże jest zbyt mocno izolowane do tapetowania (nanoszenie szczotką lub wątkiem do sufitów prowadzi często do nawarstwiania się podkładu). Wskutek tego klej nie wchłania się optymalnie w podłoże co skutkuje brakiem wystarczającej przyczepności. Wystarczająca przyczepność początkowa nie jest zagwarantowana i może dochodzić do otwierania się miejsc łączenia a nawet tworzenia się pęcherzyków. Przy tapetowaniu należy używać zawsze podkładu do tapetowania, ponieważ zawiera on w przeciwieństwie do głębokiego podłoża LF mniejsze składniki, które wdzierają się głębiej do podłoża (działanie kapilarne). Podkład do tapetowania nie leży na podłożu i nie izoluje go, lecz zachowuje chłonność podłoża. Wystarczająco chłonne podłoże ma decydujące znaczenie przy tapetowaniu.

Farba dyspersyjna

Farba dyspersyjna ma wysoką odporność na zmywanie i za bardzo izoluje podłoże. Również tutaj naniesiony klej nie może optymalnie wchłonąć się w podłoże i wywołać tym samym wystarczającą przyczepność początkową. Często dochodzi do ekstremalnego tworzenia się pęcherzyków (również w przypadku tapet na flizelinie). Również po tygodniach (w szczególności przy silnych wahaniami temperatury)

może dochodzić do otwierania się miejsc połączeń tapet. Zalecanym wyjściem alternatywnym jest pigmentowany podkład do tapet. Substancja ta optymalnie przygotowuje podłoże do tapetowania pod względem chłonności.

Problemy z klejem i czasem zmiękczenia

Jeśli klej jest zbyt rozcieńczony, traci on do 50% a nawet więcej swojej siły klejenia. Wynikiem jest niewystarczająca przyczepność do podłoża: tapeta niepoprawnie przykleja się do podłoża, miejsca połączeń wybrzuszą się lub rozchodzą i może dochodzić do tworzenia się pęcherzyków (nawet po tygodniach, szczególnie w sezonie grzewczym, gdy działają naprężenia powierzchniowe między ścianą i tapetą, w temperaturze zewnętrznej minus 10 stopni i w temperaturze we wnętrzach powyżej 22 stopni). Należy przestrzegać podanego czasu zmiękczenia. Ważne jest, aby wszystkie pasy miały ten sam czas zmiękczenia (ok. 10 minut).

Porada: Przy ekstremalnie wysokich temperaturach w pomieszczeniu (lato) należy włożyć rolki tapety w worek plastikowy, aby uniknąć przedwczesnego wyschnięcia.

Tapety papierowe

W przypadku tapet papierowych istotne znaczenie ma przestrzeganie czasu zmiękczenia. W razie jego niedomiaru prowadzi to do kurczenia się, tworzenia pęcherzyków i fałd. W przypadku tapet wytłaczanych ważne jest, aby klej dostał się ró-

wnież do głębszych wytłoczeń. Jeśli tak nie jest, może dochodzić do różnych naprężeń związanych ze schnięciem.

Tapety reliefowe i winylowe

W przypadku tapet winylowych wymagany jest również czas zmiękczenia. Tapety winylowe należy po pokryciu klejem zawsze zwinąć, aby uniknąć wysuszenia krawędzi. W szczególności należy zwrócić uwagę na wystarczająco chłonne podłoże, ponieważ tapeta powoduje prawie wyłącznie osuszenie podłoża.

Tapety flizelinowe

W przypadku tapet flizelinowych wymagane jest wystarczająco chłonne podłoże o neutralnych kolorach. Jeśli podłoże nie jest jednolicie barwne (łaciate), może ono prześwitywać przez tapetę. Dlatego w razie wątpliwości zalecane jest naniesienie pigmentowanego podłoża do tapet.

Podczas tapetowania na flizelinie renowacyjnej tapetowana jest flizelina na flizelinie. Przy tym część kleju przesuwana się na tył flizeliny tapety a część na flizelinę renowacyjną. Może dochodzić do niewystarczającego przyklejenia tapety do podłoża. Zaleca się w takim wypadku wstępne pokrycie flizeliny renowacyjnej klejem.

Możliwe wady i ich przyczyny

Różnice kolorów

Czy wszystkie rolki tapety mają ten sam numer serii produkcyjnej? Jeśli tak jest, wada ta powinna być widoczna już podczas kontroli przed tapetowaniem, patrz punkt 3 i **instrukcja nr 7 BFS** (Federalna Komisja ds. Farb i ochrony dóbr materialnych)

Dyrektywy techniczne dla okładzin ściennych przed tapetowaniem.

Cienie

Jeśli na tapetowanej ścianie powstaną cienie, jedną z przyczyn może być przyklejenie tapety z nachyleciem. Jeśli tak nie jest, wada ta powinna być rozpoznana jeszcze przy kontroli przed tapetowaniem (próba wachlarzowa).

Plamy

Szare plamy występują najczęściej w przypadku alkaliczności (zasadowości) podłoża.

Brązowe plamy

Plamy mogą być wynikiem korozji metali w podłożu (gwoździe, wsporniki, zbrojenie, tlenek żelaza w piasku do tynku itd.).

Żółte plamy

występują przy tynku i podłożach drewnianych. Z podłoża przebijają przez tapetę pozostałości, które zostały uwolnione przez zawierający wodę klej, np. nikotyna, smary, oleje, składniki drewna i inne substancje.

Czerwone lub fioletowe plamy

są objawem wilgotnych ścian i/lub pleśni.

Problemy z miejscami połączeń

Miejsca połączeń wybrzuszą się, gdy podłoże nie jest wystarczająco chłonne (patrz punkt 5.1.) lub jeśli nie wybrano prawidłowego kleju. Również przeciągi i ciepłe powietrze mogą powodować ten problem.

Błyszczące strefy w miejscach łączenia

Jeśli wyciekający klej nie został poprawnie i starannie usunięty lub łączenie było wielokrotnie za mocno tarte przy dociskaniu, w miejscach połączeń mogą powstawać błyszczące strefy.

Zapach

Każda tapeta ma odpowiedni własny zapach, który po kilku dniach ulotni się. Przy dłużej utrzymującym się zapachu możliwe jest również, że substancje i pozostałości wymyły się z podłoża wskutek nowej warstwy tapety i naniesienia bardzo dużej ilości wody (np. podczas zmiękczenia starej tapety, szpachlowania, tapetowanie) i naprawę „brzydko pachnącą”.

rasch
www.rasch.de